

Ministerie van VWS

(10)(2e)

Postbus 20350
2500 EJ 'S-GRAVENHAGE

Onderwerp Vergoeding zorgcentrum Ahoy
Datum 17 juli 2020
Uw kenmerk --
Ons kenmerk B-20-5353
Contactpersoon

Sparrenheuvel 16
Postbus 520
3700 AM Zeist
10/24 (10)(2e)
info@zn.nl
www.zn.nl

Geachte mevrouw (10)(2e)

Op donderdag 9 juli hebben wij gesproken over de vergoeding van het zorgcentrum Ahoy. Ter vergadering heb ik kort onze zienswijze toegelicht. Ook in eerdere overleggen, hebben wij op verschillende momenten gesproken over de vergoeding van noodhospitelen. In deze brief zetten wij onze zienswijze nader uiteen.

Laat ik allereerst beginnen met het begrip dat, indachtig de toenemende COVID19 crisis, lastige besluiten genomen moesten worden in een kort tijdsbestek en waarop op basis van (toen) beschikbare informatie, snel is gehandeld, gelet op de omvang en snelheid van de verspreiding van het coronavirus.

Hoewel zorgverzekeraars begrip hebben voor deze situatie, en het korte tijdsbestek van handelen, geldt dat zij het des te belangrijker vinden dat dergelijke besluiten, in beperkte tijd, goed zijn afgestemd met de desbetreffende belanghebbenden. Om die reden hebben zorgverzekeraars aangegeven dat zij aan de lat staan voor vergoeding van de kosten, zolang deze hun oorsprong qua besluitvorming in ROAZ-verband hebben. Daar dient noodzaak te zijn afgestemd en vindt besluitvorming plaats. Dit uitgangspunt hebben wij verschillende keren onder uw aandacht gebracht en is ook bekend in de ROAZ-en. Over een aantal noodlocaties is dientengevolge via een snelle procedure daadwerkelijk besloten in ROAZ-verband. De procedure en afspraken werkten derhalve goed en snel in de praktijk.

Voor het zorgcentrum Ahoy geldt dat besluitvorming door de Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond (VRR) is genomen. Hierbij geldt dat de ROAZ wel (summier) is geïnformeerd, maar zoals de voorzitter van de Veiligheidsregio, alsmede de Directeur Publieke Gezondheid (DPG), per brief (d.d. 6 juli, kenmerk 20UIT04686) duidelijk maken, geen besluitvorming dan wel instemming heeft plaatsgevonden in ROAZ-verband. Beiden stellen dat het ontbreken van een formeel standpunt, "niet als impliciete instemming geldt". Het voorgaande wordt aangevuld met de zinsnede: "Voor RBT en DPG was het ontbreken van expliciete toestemming op dit moment secundair van belang" (p. 4).

Zoals hierboven uiteengezet, is voor zorgverzekeraars leidend dat zij aan de lat staan voor de kosten van noodlocaties waarover in ROAZ-verband is besloten. Dit is niet enkel relevant in het kader van de gemaakte kosten, maar ook relevant als het gaat om het vaststellen dat in de regio een dergelijke noodlocatie noodzakelijk is en niet onbelangrijk ten behoeve van het borgen van de personele bezetting van de voorziening. Bij het zorgcentrum Ahoy zijn twijfels geuit over de personele bezetting van de voorziening, de vraag ten aanzien van noodzaak van de voorziening is wel gesteld in het ROAZ, maar het antwoord op die vraag is niet afgewacht. Juist vanwege die noodzakelijkheid en het borgen van personele capaciteit, maakt besluitvorming tussen en met alle belanghebbenden in ROAZ-verband des te belangrijker. Daarnaast is het van belang dat vanwege de bijzondere omstandigheden van de COVID 19 crisis zorgverzekeraars juist over dergelijke kosten een variant op het representatiemodel hebben afgesproken. Dat betekent dat de kosten door alle ZN leden gedragen zullen moeten gaan worden. Mede hierom is het afgesproken traject via het ROAZ van belang. Zorgverzekeraars moeten zich er immers van vergewissen dat de noodzaak (en doelmatigheid) voor oprichting van de noodvoorziening en van de personele bezetting die van voldoende omvang en niveau dient te zijn.

Tot slot geldt dat de voorziening niet is gebruikt door onze verzekerden. Dat maakt de financiering/vergoeding hiervan des te lastiger. Zorgverzekeraars zijn daarom van mening dat dergelijke voorzieningen beschouwd moeten worden als noodvoorzieningen die vanuit noodbeschikbaarheidsvoorzieningen/Rijkswege vergoed moeten worden.

Gelet op het voor zorgverzekeraars zwaarwegende argument dat de besluitvorming buiten ROAZ-verband heeft plaatsgevonden, en gelet op het argument dat er geen mogelijkheid is geweest om te beoordelen in hoeverre alternatieven mogelijk passend(er)/doelmatig(er) georganiseerd hadden (kunnen) geweest, zijn zorgverzekeraars van mening dat zij niet aan de lat staan voor de vergoeding van kosten die als gevolg van besluitvorming van de VRR en de DPG zijn genomen. De betrokkenheid in de besluitvorming van de ROAZ (en zo ook die) van zorgverzekeraars is zeer summier geweest, terwijl laatstgenoemden nu formeel worden gevraagd de kosten te vergoeden.

Zoals aangegeven tijdens ons overleg van 9 juli jl., treden wij graag met u in overleg om in breder kader de gemaakte kosten van de coronacrisis te bezien. Het uitgangspunt voor zorgverzekeraars blijft daarbij dat de hierboven genoemde kosten niet ten laste van zorgverzekeraars worden gebracht. Een afschrift van deze brief zullen wij delen met Ahoy/VRR. De zorgverzekeraars hebben zelf eveneens een formele vraag vanuit Ahoy ontvangen. Deze brief zullen we bijvoegen in het antwoord dat zij zullen geven.

Met vriendelijke groet,

(10)(2e)